

Landshövding S. G. von Troil på Bälsta.

Året 1836 medförde i mina förhållanden åtskilliga ej oväsentliga förändringar. Jag hade börjat ledsna vid det kringfläckande sommarlivet. Tanken på ett eget hem, en älskvärd hustru och egen verksamhet på landet började, ehuru under obestämda former, att föresväfva mig. Tillfälle till den senare sysselsättningen bereddes genom min vän Axel Reutherskölds välvilliga tillmötesgående. Han var efter sin mormoder, grefvinnan Le Febure, innehafvare af det två mil från Stockholm vid Vallentunasjön belägna vackra Bälsta. Der hade han sjelf med sin unga hustru bott det första året efter deras giftermål; men sedan fadern hösten 1834 i Stockholm aflidit i kolera och sonen till följd deraf måste afflytta till det långt betydligare Rånäs, önskade han att få öfverlemna Bälsta till en person, som ej skulle utsuga egendomen eller förstöra dess skog. Af sådan anledning erbjöd han mig att arrendera detta ställe på villkor så billiga, att, om jag förstätt landthushållningen - en förmåga, som jag oaktadt flitigt studium af landtbruksböcker ej hann undermin arrendetid förvärfva - så skulle jag derpå kunnat hafva ganska god behållning. Den 14 mars 1836 mottog jag egendomen, och sommartiden under fyra år förde jag der ett enkelt, men gladt och angenämt ungarliv. Jag fann dock, att jag i längden svårligen kunde dermed försätta, så vida jag ville på allvar egna mig åt de militära och statsökonomiska arbeten, som skulle bereda min framtida fortkomst; och då en af mina unga kamrater, löjtnant Thure af Wirsén, som nyligen inträdt i gifte, lifligt önskade att derstädes få bosätta sig, samt egaren baron Axel Reuthersköld dertill lemnade sitt bifall, afträdde jag, icke utan saknad, den 14 mars 1840 arrendet till Wirsén emot en summa, stor 6.000 kronor.

Ur Minnen af Landshövding von Troil (Stockholm 1885)